

[Steffensen]

Jeg synes, der er grund til at sige tak til miljøministeren dels for aktionsplanen, som jo har været baggrund for hele debatten, dels for besvarelsen af forespørgslen, altså den tale, som indledte debatten. Når det kommer til stykket, er der jo ikke så stor afstand mellem hr. Løvig Simonsens ord her i dag og aktionsplanens punkter, navnlig ikke, hvis man også læser aktionsplanens bemærkninger. Egentlig burde der ikke være nogen afstand til forskel.

Problemerne er over os. Det ved vi alle, og det erkender vi alle. Det er der enighed om, og der er enighed om, at der er to elementer i den debat, vi i dag diskuterer, som giver os problemer, og som vi skal gøre noget ved, nemlig fosfor og kvælstof. Det er også rigtigt, at der er store problemer i landene omkring os, og at der er lande omkring os, som burde klare rensningen af spildevand og anden forurening langt bedre, men det er jo nu engang ikke dem, vi regerer over, og vi har ikke mulighed for at give os til at lovgive på deres områder. Selvfølgelig forpligter det os til gennem de organer, vi har mulighed for internationalt at gøre os gældende i, at påpege dette, men det fritager os bestemt ikke for at være konstruktive og førende på miljøområdet i Danmark. Det har vi været i denne regerings tid, og statsministeren sagde i sin åbningstale, at det skulle vedblive at være sådan.

Det drejer sig om kommunernes spildevand, industriens spildevand, dam- og havbruget og landbruget.

Hvad angår kommunerne, er det jo allerede i aktionsplanen sagt, at regeringen vil forhandle med de kommunale organisationer om, hvordan man skal tackle disse vanskelige ting. For rigtigt er det jo, at kommunerne er »krumtappen« i alle løsningsmodeller, fordi det er dér, både tilsynet og effektiviseringen af rensningsanlæggene skal finde sted. Der er ingen tvivl om – og det er der også lagt op til fra regeringen – at kommunerne og amtskommunerne sammen med regeringen må finde økonomiske rammer, inden for hvilke det kan ske.

Hvad angår det andet element, industrien, har det været dejligt at opleve, at også industrien er gået positivt ind i den opgave. Også de har erkendt, at der er store problemer, som skal løses, men de beder Folketinget om at betænke, at det ikke er nok, at man sætter

skrappe tidsfrister og stramme rammer op på et stykke papir, hvis man i realiteten ikke har mulighed for rent fysisk at udfylde dem. Derfor synes jeg, det er vigtigt at tage fat på den positive udmelding, som er kommet både fra kommunerne, industrien og også landbruget med hensyn til, hvordan man skal løse problemerne.

Det lykkedes ikke regeringen at blive enig med landbruget om løsningsmodellerne, men det betyder ikke, at landbruget ikke i høj grad har erkendt, at der er problemer. Både af NPO-planen og det, vi dengang vedtog, samt alle de bilag, vi dengang fik fra landbruget, og det, vi senere har fået fra landbruget, fremgår det, at der er en erkendelse af, at der er problemer, der skal løses. Det vil landbruget også gerne medvirke til.

Derfor synes jeg også, man må se nøje på, hvordan tidsfristerne skal være, for ingen er jo interesseret i at hænge ej heller dette erhverv ud som hovedsynderen. Det er rigtigt, som det er sagt af flere ordførere, at landbruget er det erhverv, der forvalter den største del af den danske jord, og der er langt flere elementer i det, med kvælstof og fosfor, der falder ned over jorden, som de danske landmænd administrerer og forvalter, end de selv er herrer over, og derfor er det nødvendigt at finde en løsning, som gør det muligt at nå det ønskede mål – det mål, vi som sagt alle er enige om.

Jeg advarer derfor imod, at man gør tidsfristerne strammere, end der er mulighed for rent fysisk at få tingene udført inden for. Jeg tænker her på, at det af de oplysninger, som er tilgået os både fra Danmarks Naturfredningsforening, Miljøstyrelsen og andre gode organisationer og institutioner, med al ønskelig tydelighed fremgår, som det også fremgik af ministerens besvarelse her i dag, at kvælstofforbruget inden for de sidste fem år gennemsnitligt har været ca. 290.000 t, og at det, vi allerede har sat i værk i overensstemmelse med NPO-planen, sammen med regeringens aktionsplan betyder, at det vil blive reduceret helt ned til 185.000 t frem til 1990. Noget lignende er tilfældet med fosforen: går vi ud fra de gennemsnit, vi kender nu, er det noget med 15.000 t om året, der skal reduceres til 3.000 t om året.

Jeg vil gerne på Kristeligt Folkepartis vegne sige, at vi synes, ministerens aktionsplan er et godt instrument og bør være baggrund